دورنما

شانگهای دیلی (چین):
با وجود تبلیغات منفی علیه روابط چین و هنگ‌کنگ، با افزایش شمار بیماران مبتلا به کرونا، هنگ‌کنگ با کمک چین موفق به احداث بیمارستانی ۵۰۰ تختی برای این بیماران شد که در صورت لزوم قابلیت افزایش به هزار و ۵۰۰ تخت هم دارد. چین ۷ متخصص را هم به این دولت شهر فرستاد.

ایندیپندنت (بریتانیا):
در حالی که اعتراض‌ها به الکساندر لوکاشنکو رئیس‌جمهوری بلاروس افزایش یافته است، سوتلانا تیخانوفسایا یکی از سه زنی است که متحد شده‌اند تا لوکاشنکو را که از حمایت روسیه هم برخوردار است، برکنار کنند. بسیاری معتقدند او تنها کسی است که می‌تواند در انتخابات هفته آینده لوکاشنکو را شکست دهد.

تورنتو استار (کانادا):
با وجود شیوع کرونا، اکنون برگزاری انتخابات در هر کشوری تبدیل به نوعی کابوس شده است. از همین رو به نظر می رسد سیاستمداران و کسانی که در حوزه انتخابات در هر کشوری فعالیت می کنند، باید هر چه زودتر به راهکاری مناسب برای شیوه رأی گیری ها در شرایط کرونایی برسند.

پاورقی

۳۶ خاطرات ۴۵۳ روز حضور در کاخ سفید

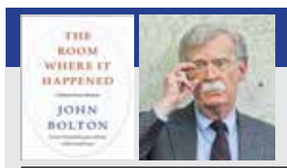

اتاقی که در آنجا اتفاق افتاد

جان بولتون / مشاور امنیت ملی سابق ترامپ / مترجمان: مسعود میرزایی و بهجت عباسی

انتقاد ترامپ به تیلرسون

جزئیات جلسه خیلی سریع به رسانه‌ها درز پیدا کرد و آنها متیس را به‌خاطر «میانه روی اش»، موفق و سربلند توصیف کردند. در واقع روح ژنرال «اِستون وال جکسون» در متیس و دستیارانش حلول کرده بود (جکسون یکی از فرماندهان مشهور در جریان جنگ‌های داخلی امریکا در قرن ۱۹ بود که نیروهای جنوب را که طرفدار نظام کنفدراسیونی و همچنین برده‌داری بودند، رهبری می‌کرد. از نبردهای معروفی که او در آن حضور داشت، «اولین نبرد بول ران در ویرجینیا» بود. نیروهای ۱۱ ایالت جنوبی امریکا پس از چهار سال نبرد سرانجام در سال ۱۸۶۵ شکست را پذیرفتند و در مقابل ایالت‌های شمالی تسلیم شدند). البته حصول نتیجه بهتر، نیازمند درگیری‌های بوروکراتیک بیشتر و تشکیل جلسات دیگری توسط اعضای شورای امنیت ملی خواهد بود که به معنای از دست رفتنِ زمان‌های حیاتی برای ما است و متیس بخوبی می‌دانست که این کار عملاً شدنی نبود. در واقع سوریه هم (به‌دلیل تأخیر ما در اقدام) توانست بخشی از تجهیزات و مواد شیمیایی را از چند محلی که ما نشانه‌گذاری کرده بودیم تا نابود کنیم، جابه‌جا کند. من از اینکه صادقانه همه سعی‌ام را برای انجام هرچه بهتر این کار به‌عمل آورده بودم، رضایت داشتم ولی همچنان معتقدم متیس متقلبانه بازی کرد. او بسیار بهتر از من می‌دانست که ترامپ در این چنین شرایطی، چگونه از خود واکنش نشان می‌دهد. همان‌گونه که مک گان اغلب با اشاره به وضعیت کاخ سفید در دوران رؤسای جمهوری قبلی که هر دوی ما تجربه کرده بودیم، درگوشی به من می‌گفت: «جان! این دولت جورج بوش نیست.»

همین که جلسه شورای امنیت ملی به ریاست ترامپ تمام شد، احساس کردم که او فقط دوست دارد هرچه زودتر راجع به گزینه‌ای تصمیم بگیرد و سریع به دفتر کار خود در اتاق بیضی بازگردد، اتاقی که او در آنجا احساس راحتی بیشتری داشت و حس می‌کرد از آنجا بهتر اوضاع را تحت کنترل دارد. در واقع در این جلسه یک متخصص دیوانسالاری با حیله گری مرا دور زد و حرف خود را به کرسی نشاند. من مصمم شدم که اجازه ندهم در آینده دوباره این کار تکرار شود. مهمتر اینکه معتقدم در این موضوع خدمات کارشناسی شایسته‌ای به کشور و شخص رئیس جمهوری به‌عنوان تصمیم گیرنده نهایی ارائه نشد که این قصور هم نباید در آینده تکرار شود. در ماه‌های بعدی، از طرق مختلف تلاش کردم طرح‌های نظامی پنتاگون را باز و شفاف کنم تا در موارد مشابه آتی فرآیند تصمیم سازی‌های سیاسی و نظامی جامع‌تر و چابک‌تر باشد. این تلاش‌ها برخی اوقات با موفقیت توأم بود و برخی اوقات نیز ناکام می‌ماند.

بعد از پایان جلسه شورای امنیت ملی در «اتاق وضعیت»، به رسانه‌ها این گونه وانمود کردیم که هنوز تصمیم نهایی برای واکنش عملی به حملات شیمیایی در سوریه اتخاذ نشده و قرار است روز جمعه پنج عصر جلسه دیگری با حضور اعضای شورای امنیت ملی برگزار شود. به این ترتیب همه فکر می‌کردند که هنوز برای هر نوع حمله نظامی احتمالی علیه سوریه چند روز فاصله داریم. اما ما به‌عنوان اعضای شورای امنیت ملی می‌دانستیم که قرار است ساعت پنج عصر جمعه (نیمه شب به وقت سوریه)، ترامپ در یک سخنرانی تلویزیونی برای مردم، آغاز حملات سه جانبه با شرکت امریکا، بریتانیا و فرانسه را رسماً اعلام کند. من فوراً برای برقراری یک ارتباط ویدئو کنفرانسی کوتاه با سدویل و اتین (به ترتیب مشاوران امنیت ملی بریتانیا و فرانسه) به یکی از اتاق‌های نزدیک «اتاق وضعیت» رفتم و تصمیم اتخاذ شده را به آنها اطلاع دادم تا مقدمات تماس مجدد میان ترامپ، مکرون و خانم می فراهم شود، سپس با عجله عازم اتاق بیضی شدم تا هنگام مکالمه تلفنی ترامپ با رهبران فرانسه و بریتانیا در آنجا حضور داشته باشم. ابتدا تماس ترامپ با خانم می حدود ساعت چهار و ۴۵ دقیقه عصر برقرار شد. نخست‌وزیر بریتانیا از تصمیم اتخاذ شده برای شروع عملیات علیه سوریه ابراز خوشحالی کرد؛ تصمیمی که ظاهراً پیشتر هم مقامات نظامی فرانسه و بریتانیا در مورد آن مذاکره کرده بودند و این نشانه دیگری از بازی دادن اعضای شورای امنیت ملی توسط متیس بود.

پس‌از گفت‌وگوی تلفنی با ترزا می، در حالی که منتظر برقراری تماس مشابهی با امانوئل مکرون بودیم، ترامپ به انتقاد از رکس تیلرسون وزیرخارجه پرداخت و گفت؛ اصلاً از او خوشم نمی‌آید. وی با یادآوری ضیافت شامی که اخیراً با تیلرسون و نیکی هیلی داشته، افزود: در جریان صحبت‌هایی که داشتیم، هیلی با برخی نظرات تیلرسون مخالفت کرد که او با عصبانیت خطاب به هیلی گفت: «از این پس هیچ وقت با من این‌گونه حرف نزن، فراموش نکن تو احمقی بیش نیستی.» اگر چنین اتفاقی در دولت‌های رؤسای جمهوری قبلی اتفاق افتاده بود، تیلرسون حتماً اخراج می‌شد، به خاطر همین من با خودم فکر می‌کردم، آیا وزیر خارجه اصلاً چنین حرفی زده است؟ اگر زده چرا تاکنون اخراج نشده است و اگر نزده، چرا ترامپ چنین چیزی را برای من نقل کرد. پس‌از این صحبت‌ها، مکرون هم تماس گرفت و با ترامپ صحبت کرد ولی نکته مهمی رد و بدل نشد. همزمان مقدمه چینی‌های ما برای انجام عملیات علیه سوریه، سرعت می‌گرفت. پس‌از پایان یک روز کاری طولانی که در حال جمع و جور کردن وسایلم بودم تا به خانه بروم، کوشنر به دفترم آمد و گفت: ترامپ معتقد است که تو در فرآیند تصمیم‌گیری برای پاسخ دادن به حملات شیمیایی سوریه، کار مهمی انجام دادی. البته خودم راضی نبودم و چنین اعتقادی نداشتم ولی ابراز رضایت رئیس جمهوری به این معنی بود که در پایان روز چهارم کاری‌ام به‌عنوان مشاور امنیت ملی، وظایفم را بخوبی انجام داده‌ام.

صبح فردا (جمعه) با مقامات تعدادی از کشورهای عربی تماس گرفتم تا ببینم چقدر علاقه مند به تشکیل یک واحد نظامی مشترک هستند و با اختصاص تعدادی از نیروهای ارتش خود به این واحد، با طرح ترامپ در زمینه جایگزینی نیروهای عربی با نظامیان امریکایی در سوریه و عراق همکاری کنند. ترامپ حتی خواستار این شده بود که علاوه بر اعزام نیرو، دولت‌های عربی بیش از ۵۰ درصد هزینه نیروهای امریکایی باقیمانده در منطقه را نیز بپردازند. البته من شخصاً می‌توانستم واکنش مقامات عرب را تصور کنم. در عین حال این موضوع هم برایم روشن بودکه اگر مشارکتی از سوی کشورهای عربی صورت نگیرد، ترامپ تقریباً به طور قطع و یقین، اندک نیروهای باقیمانده امریکا در سوریه را نیز دیر یا زود از آن کشور بیرون خواهد کشید. در جریان این تماس‌ها با «محمد بن عبدالرحمان آل ثانی» وزیر خارجه قطر، «شیخ طحنون بن زاید آل نهیان» مشاور امنیت ملی رئیس امارات و «عباس کامل» رئیس سازمان ملی اطلاعات مصر رایزنی کردم. من برای مقامات کشورهای عربی کاملاً روشن کردم که این درخواست مستقیماً از طرف رئیس جمهور ترامپ است و آنها هم قول دادند که این موضوع را به طور کاملاً جدی مدنظر قرار دهند. بعداً که پمپئو مسئولیت وزارت خارجه را برعهده گرفت، من ضمن تشریح سوابق موضوع جایگزینی نیروهای عربی با نیروهای امریکایی مستقر در سوریه، پیگیریِ پرونده را به او واگذار و تأکید کردم که بعید است به این زودی‌ها پیشرفتی حاصل شود. او با من هم‌نظر بود و موضوع جایگزینی نیرو عملاً در همان مرحله متوقف ماند.

پیشتازی بایدن در پیش‌بینی‌های انتخاباتی

اکونومیست: احتمال پیروزی رقیب ترامپ در آرای الکترال ۹۱ درصد است

ندا آکیش
خبرنگار

هرچه به زمان انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۰ امریکا نزدیک‌تر می‌شویم رقابت‌های رسانه‌ای برای پیش‌بینی نتایج این انتخابات داغ‌تر می‌شود. در همین راستا، سایت نشریه اکونومیست با ارائه مدل‌هایی پیش‌بینی کرده است، جو بایدن، کاندیدای حزب دموکرات موفق خواهد شد با فاصله‌ای قابل توجه انتخابات نوامبر را از آن خود کند. اکونومیست گزارش خود را با این جمله آغاز کرده است: «در حال حاضر بر اساس مدلی که ما در نظر گرفته‌ایم احتمال اینکه بایدن ترامپ را در آرای الکترال شکست بدهد بسیار زیاد است.» اکونومیست در ادامه، مدل خود برای اثبات این پیش‌بینی را با نمودارهایی شرح داده و نوشته است، فرصت بایدن برای پیروزی در آرای الکترال ۹ از ۱۰ است در حالی که این شانس برای ترامپ، یک از ۱۰ برآورد شده است. به این ترتیب پیش‌بینی شده است بایدن ۹۱ درصد در آرای الکترال به پیروزی برسد در حالی که ترامپ تنها ۸ درصد شانس پیروزی دارد. همچنین شانس برنده شدن بایدن در آرای کلی حدود ۱۹ از ۲۰ پیش‌بینی شده که این رقم برای ترامپ، یک از ۲۰ تعیین شده است. این به معنای آن است که بایدن ۹۹ درصد در آرای کلی در برابر یک درصد ترامپ فرصت پیروزی دارد. این نظر سنجی پیش‌بینی کرده است بر اساس این مدل، بایدن می تواند از ۲۴۹ تا ۴۱۵ رأی الکترال را از آن خود کند در حالی که ترامپ شانس کسب ۱۲۳ تا ۲۸۹ رأی الکترال کالج را خواهد داشت. نامزدهای ریاست جمهوری امریکا برای پیروزی در انتخابات به حداقل ۲۷۰ رأی الکترال نیاز دارند.

اکونومیست با بیان این نکته که مدلش هر روز با داده‌های نظرسنجی‌های ملی و ایالتی به روزرسانی می‌شود، نوشت، با نمودارهای به‌صورت روزانه آرای الکترال بایدن را تخمین می‌زنیم. بر این اساس به‌عنوان مثال تعداد آرای الکترال بایدن در روز دوم آگوست (روز یکشنبه ۱۲ مرداد) ۳۴۷ رأی در برابر ۱۹۱ رأی ترامپ پیش‌بینی شد که افزایش فاصله بایدن با ترامپ را نشان می‌داد. اکونومیست همچنین در دفاع از مدل خود نوشت: مدل ما با شبیه‌سازی ۲۰ هزار روش برای انتخابات کار می‌کند، هر بار تفاوت سهم آرای نامزدها در خطای نظرسنجی، تغییر در مشارکت یا محیط سیاسی و تأثیرات مبارزات انتخاباتی را به خود اختصاص می‌دهد و احتمال‌های نتایج آرای الکترال را در انتخابات پیش‌بینی می‌کند. در این مدل، همچنین شانس پیروزی کاندیداها در هر ایالت با در نظر گرفتن نظرسنجی‌ها و عوامل سیاسی - اقتصادی هر ایالت پیش‌بینی شده است. به‌عنوان مثال، اگر دونالد ترامپ در مینه‌سوتا برنده شود، از آنجا که عوامل سیاسی و اقتصادی مینه سوتا و ویسکانسین تقریباً شبیه به هم است، پیش‌بینی می‌شود که او در ویسکانسین هم پیروز خواهد شد.

با توجه به این توضیحات، در این مدل پیش‌بینی شده، ۲۵ ایالت و قلمرو به بایدن رأی خواهند داد در حالی که ترامپ در ۲۰ ایالت و قلمرو از احتمال بیشتری برای پیروزی برخوردار است و در ۴ ایالت هم پیروزی دو رقیب به یک میزان تعریف شده است.

در مدل اکونومیست در روز یکشنبه فرصت بایدن برای پیروزی در یک نمودار خطی ۵۴ درصد نشان داده شده است در حالی که فرصت ترامپ ۴۵.۶ درصد است.

در نهایت هم برای روز رأی‌گیری پیش‌بینی شده است که بایدن ۵۴ درصد آرا را تصاحب خواهد کرد و ترامپ هم شانس کسب ۴۶ درصد آرا را دارد.

■ پیشتازی بایدن در بنگاه‌های شرطبندی امریکا

سایت مجله معتبر فوربس هم اخیراً با انتشار گزارشی به بالا رفتن شانس پیروزی بایدن در انتخابات نوامبر اشاره کرد و نوشت، علاوه بر اینکه نظرسنجی‌های سراسری و ایالتی همچنان از متمایل شدن آرا به سوی بایدن خبر می‌دهند، بنگاه‌های شرطبندی هم می‌گویند شانس پیروزی بایدن از ترامپ در شرایط کنونی بالاتر است. بنا بر این گزارش، سه‌شنبه گذشته بایدن در سایت شرطبندی سیاسی «اسمارکتز» ۶۳ درصد شانس پیروزی داشت. این سایت شرطبندی در ۱۱ فوریه شانس پیروزی بایدن را ۶۱ درصد اعلام کرده بود اما حالا بایدن نه تنها از رقم ۶۱ درصد عبور کرده بلکه دو درصد هم پیش افتاده است و در عوض شانس ترامپ به ۳۴ درصد کاهش یافته است. در «پردیکت ایت»، یکی دیگر از سایت‌های معتبر شرطبندی امریکا نیز شانس بایدن ۶۳ درصد و شانس ترامپ ۳۹ درصد اعلام شده است. این در حالی است که این سایت در پایان ماه می پیش‌بینی کرده بود که ترامپ در انتخابات پیروز می‌شود. کارشناسان انتخابات بر این باور هستند که بنگاه‌های شرطبندی معتبر می‌توانند داده‌های مفیدی را برای پیش‌بینی نتایج انتخابات در اختیار ما بگذارند زیرا به عقیده مایکل تراگوت، رئیس سابق مؤسسه تحقیقات افکار عمومی امریکا و استاد دانشگاه میشیگان، در این بنگاه‌ها علاوه بر اینکه پیش‌بینی و نظر مردم عادی دیده می‌شود، پیش‌بینی و نظر نخبگان شرطبندی هم وجود دارد. با این حال این بنگاه‌ها هم مانند مراکز نظرسنجی ممکن است اشتباه کنند.

■ سه ماه حساس پیش روی بایدن

فارن پالیسی نیز شانس پیروزی بایدن در انتخابات را تا به این لحظه بالا دانست و در تحلیلی یکی از دلایل این موضوع را بالا رفتن محبوبیت او در میان رأی دهندگان سیاهپوست اعلام کرد و نوشت، در سال ۲۰۱۶ هیلاری کلینتون در جلب آرای این قشر بسیار ضعیف عمل کرد. اما نباید از آرای ملی گراهای سفید پوست حامی ترامپ هم غافل شد. اینکه ترامپ در ماه‌های باقی مانده تا انتخابات بخواهد «جنگ فرهنگی» راه بیندازد، بعید نیست. بنابراین، بایدن برای پیروزی در این جنگ و غلبه بر آرای ملی گراهای سفید پوست باید بتواند آفریقایی امریکایی‌ها را ترغیب کند با انرژی پای صندوق‌های رأی بیایند تا به این لحظه بایدن نمی‌تواند تضمین کند که مشارکت سیاهپوستان در انتخابات نوامبر عظیم خواهد بود. همین مسأله یک خطر واقعی برای بایدن و دموکرات هاست و سه ماه زمان زیادی هم برای بایدن و هم ترامپ است که خلاف تمام این نظرسنجی‌ها و شرط بندی‌ها را ثابت کنند.

حدود پیش بینی شده برای کسب الکترال کالج (۲۷۰ رأی برای برنده شدن)	شانس کسب اکثریت آرا	شانس پیروزی در آرای الکترال	
۲۴۹ تا ۴۱۵ رأی	بیش از ۱۹ از ۲۰ یا ۹۹ درصد	حدود ۹ از ۱۰ یا ۹۱ درصد	جو بایدن دموکرات
۱۲۳ تا ۲۸۹ رأی	کمتر از یک از ۲۰ یا یک درصد	حدود یک از ۱۰ یا ۸ درصد	دونالد ترامپ جمهوریخواه

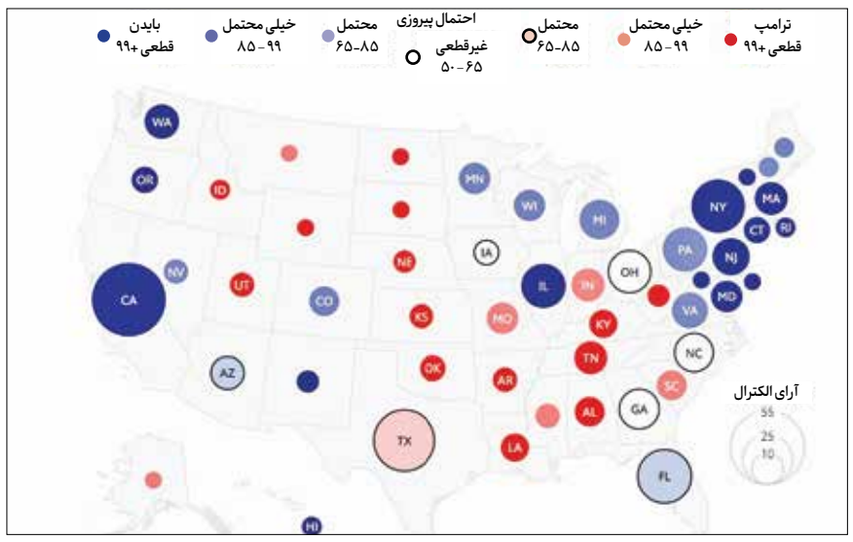

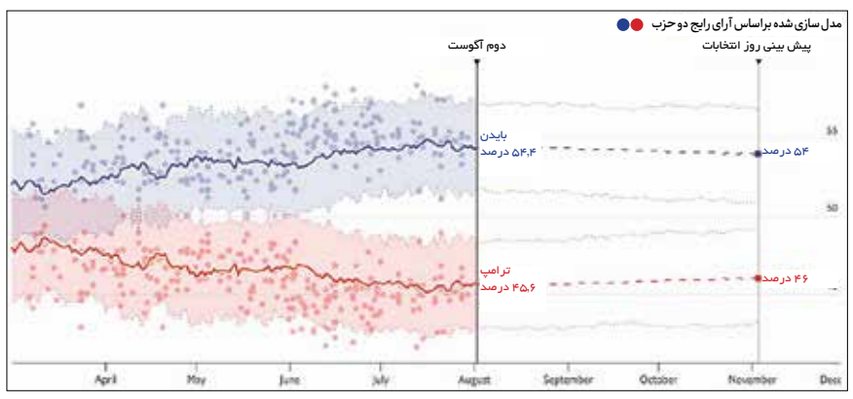

فرار بزرگ زندانیان پس از حمله داعش

زهره صفاری/ گروهک تروریستی داعش با انفجار خودرویی در ورودی زندان «جلال آباد» ایالت «ننگرهار»، با کشتن دست کم ۲۱ نفر، حدود ۱۰۰ زندانی را فراری داد.

به گزارش شبکه خبری «الجزیره»، این حمله تروریستی از حدود ساعت ۶ عصر روز یکشنبه و ساعاتی پیش از پایان آتش بس سه روزه دولت افغانستان و شبه نظامیان طالبان، آغاز شد که تا بامداد دیروز به طول انجامید. بنابراعلام «عطاالله خگیانی»، سخنگوی فرمانداری «ننگرهار» در این درگیری علاوه بر کشته شدن زندانیان، نگهبانان زندان و نیروهای امنیتی، سه نفر از داعشی‌ها نیز به هلاکت رسیدند. همچنین ۴۳ نفر در بیمارستان به سر می‌برند که با توجه به وخامت حال برخی از آنها به احتمال فراوان بر آمار کشته‌ها افزوده خواهد شد.

■ انگیزه‌های مبهم

پس از حمله شامگاه یکشنبه، آنچه سبب نگرانی مقامات افغانستانی شده فرار بیش از ۱۰۰ زندانی است که با وجود ادعای نیروهای امنیتی مبنی بر دستگیری مجدد فراریان، «احمد علی حضرت» رئیس شورای ایالت «ننگرهار» معتقد است شمار زیادی از آنها موفق به فرار شده‌اند. از آنجا که از ۱۵۰۰ زندانی ندامتگاه «جلال آباد»، بالای صد نفر داعشی هستند، احتمال می‌رود که هدف عملیات نیز فراری دادن افراد خاصی از زندان بوده است. از سوی دیگر با توجه به اینکه این حمله یک روز پس از اعلام کشته شدن یکی از فرماندهان داعش توسط سازمان اطلاعات افغانستان رخ داد، فرضیه حمله انتقامی نیز چندان کمرنگ نیست.

■ بی اطلاعی طالبان

حمله مسلحانه و مرگبار داعشی‌ها به زندان ایالت «ننگرهار» در فاصله چند ساعت پیش از پایان آتش بس سه روزه طالبان و دولت افغانستان آغاز شد. تقارنی که پیش از پذیرش مسئولیت حمله از سوی داعش، نوک پیکان اتهامات را به سمت طالبان کشاند. بویژه که مذاکرات صلح بین الافغانی به دلیل تحقق نیافتن شرط آزادی ۴۰۰ زندانی خطرناک طالبان و تصمیم «غنی» برای برگزاری «لویه جرگه» مشورتی برای تصمیم گیری به بن بست خورده، مداخله این گروه شبه نظامی محتمل به نظر می رسید.

اما «سهیل شاهین»، سخنگوی این گروه شبه نظامی در توئیتی، دخالت طالبان در این حمله را با تأکید بر تمام نشدن زمان آتش بس هنگام حمله و همچنین در بیانیه‌ای مداخله این گروه در بمبگذاری پنجشنبه شب را نیز که دست کم ۶ کشته و ۴۰ مجروح داشت، رد کرد.

به نوشته «واشنگتن پست»، این حمله درست مشابه عملیات سال ۲۰۱۵ طالبان در زندان «غزنی» افغانستان ترتیب داده شده بود که بیش از ۳۵۰ زندانی موفق به فرار شدند. در آن حمله نیز شبه نظامیان طالبان با انفجار خودروی بمبگذاری شده راه ورودشان را باز کرده و با رگبار آتش در محوطه زندان زمینه فرار زندانیان را فراهم آوردند. گرچه مهره‌های کلیدی داعش و طالبان در زندان کابل نگهداری می‌شوند و زندانیان رده پایین‌تر هر دو گروه در «ننگرهار» هستند اما تشابه نقشه این عملیات با حادثه سال ۲۰۱۵، ابراز بی اطلاعی طالبان را با تردید همراه کرده است.

به باور کارشناسان شبکه خبری «الجزیره»، با وجودی که آمارهای سازمان ملل از کاهش ۱۳ درصدی میزان تلفات غیرنظامیان در ۶ ماهه نخست سال و به عبارت دیگر از زمان آغاز مذاکرات صلح امریکا، طالبان و دولت افغانستان نسبت به زمان مشابه سال گذشته حکایت دارد اما حضور بیش از ۲۲۰۰ داعشی در افغانستان، در چند ماهه اخیر حملات خشونت بار زیادی را به ثبت رسانده‌اند.

براساس این گزارش با وجود روند نزولی کشته‌ها در افغانستان، در این ۶ ماه، همچنان ۱۲۸۲ غیرنظامی کشته و ۲۱۷۶ نفر مجروح شده‌اند.

خاورمیانه

جدایی جنجالی وزیر خارجه لبنان از کابینه «دیاب»

گروه جهان/ وزیر خارجه لبنان که از دیپلمات‌های کهنه کار این کشور به شمار می‌رفت با اعلام نارضایتی از عملکرد کابینه «حسن دیاب»، دیروز استعفایش را تقدیم نخست وزیر کرد. به گزارش «نیویورک تایمز»، «ناصیف حتی»، نخستین وزیر کابینه جدید لبنان است که چند ماه بیشتر نتوانست در بدنه دولت جای گیرد و با نقد سیاست‌های اقتصادی و زیرساختی آن، راهش را جدا کرد. اما براساس اعلام برخی منابع نزدیک به «حتی»، دلیل اصلی این استعفا علاوه بر واکنش پرانتقاد نخست وزیر لبنان پس از نخستین دیدار رده بالای «حتی» با همتای فرانسوی‌اش، نادیده گرفته شدن جایگاه وزیر خارجه این کشور از سوی رئیس جمهوری برای نشست با کشورهای حوزه خلیج فارس بود. گزارش‌ها حاکی از آن است که پس از دیدار «ناصیف حتی» با «لودریان» همتای فرانسوی اش، «حسن دیاب» این جلسه را بی اهمیت خوانده بود چراکه معتقد بود هیچ دستاوردی برای کشورش نداشته است. البته او چندی بعد با تغییر موضع این دیدار را ستود اما نتوانست دلخوری وزیر خارجه‌اش را کم کند. در پی آن نیز تصمیم «میشل عون»، رئیس جمهوری لبنان برای اعزام یک افسر امنیتی برای مذاکره با دو کشور حوزه خلیج فارس تیر خلاص را به «حتی» زد تا او استعفانامه اش را تقدیم نخست وزیر کند.

به گزارش «نشنال»، «ناصیف حتی» که از دیپلمات های کهنه‌کار لبنان و سفیر سابق این کشور در اتحادیه عرب بود ساعاتی پس از این استعفا در جمع خبرنگاران گفت: «لبنان امروز آن چیزی نیست که ما عاشقش بوده‌ایم و دارد به سمت شکست می‌رود. در نبود یک عزم راسخ برای دستیابی به اصلاحات ساختاری که تنها خواست ملت است من هم تصمیم به استعفا گرفتم. امیدوارم از این پس مقاماتی که بر سر کار هستند با در نظر گرفتن سیاست‌های جدید، مردم و خواست آنها را در اولویت قرار دهند. پروسه ملت‌سازی ذهن خلاق، دید روشن، اهداف دقیق، فرهنگ مشارکت، قانونمداری، کارآمدی و شفافیت نیاز دارد. من در کابینه ای وارد شدم که یک کارفرما به نام «لبنان» داشت اما بعدها فهمیدم با افراد زیادی سر و کار دارم که هر کدام منافع خاص خود را دنبال می‌کنند.» به گزارش «دیلی استار» لبنان، ساعاتی پس از انتشار خبر استعفای «حتی»، با توجه به اینکه پیش‌بینی این اتفاق از سوی برخی منابع اطلاعاتی شده بود، گزارش‌هایی درباره تشکیل جلسات خصوصی برای تعیین جانشین یا سرپرست وزارت خارجه نیز مطرح شد.